

[Kjær Rasmussen.]

politikere vil simpelt hen ikke have realiteter ind i en lovgivning af denne art, for disse realiteter kunne gå hen og blive ubehagelige for den gruppe, de i virkeligheden føler størst ansvar for, nemlig arbejdsgiverne. Netop i disse uger har dagbladet Information ved at følge Lindøulykken op vist, hvor forsvindende få realiteter der i virkeligheden er i snakken om sikkerheden på arbejdspladsen.

Som det sikkert er folketinget bekendt, skete der den 15. marts i år en eksplosion i tankskibet Texaco Norway, mens det befandt sig på Lindøværftet i Odense. Ved eksplosionsulykken dræbtes to, mens elleve kvæstedes. Omstændighederne, hvorunder den efterfølgende undersøgelse blev foretaget, er mildest talt forfærdende. Ikke alene var det værftet selv, som bestilte en undersøgelse hos Dansk Kedelforening, men værftet fortalte også kedelforeningen, hvad den måtte undersøge, og hvad den ikke måtte undersøge. Eksempelvis måtte kedelforeningens ingeniør kun undersøge kedelens fyrum, ikke selve kedelen.

Jeg vil spørge arbejdsministeren direkte, om han finder en sådan fremgangsmåde rimelig. Vil arbejdsministeren godtage en rapport til arbejdsdirektoratet udarbejdet på et så ensidigt grundlag, eller vil arbejdsministeren foranstalte en uvildig undersøgelse? Når sådanne ting overhovedet kan finde sted, skyldes det naturligvis, at man som før sagt fra politisk hold er hundeanget for at få bragt realiteter ind i denne lovgivning. Man tør ikke genere de egentlige magthavere i dette land, nemlig kapital-ejerne.

Endelig har jeg et spørgsmål til udvalgsformanden, den radikale hr. Valbak. Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvad udvalget har foretaget med de tre forslag, som VS har haft liggende i udvalget. Det drejer sig om vort forslag om forbud mod treskiftsarbejde, vort forslag om indførelse af syv ugers ferie for personer, der udfører sundhedsfarligt arbejde, samt vort forslag

om forlænget ferie for grupper, der udfører arbejde ved virksomhed af almennyttig karakter, f. eks. i hospitals- og redningsvæsen, politivæsen, kommunale værker m. v. Har udvalget overhovedet drøftet disse forslag og i bekræftende fald, hvorfor har man så ikke nævnt noget om det i betænkningen? Jeg vil gerne have, at hr. Valbak svarer på disse spørgsmål.

Hanne Reintoft: Som jeg nævnte allerede ved første behandling, burde denne lovgivning ligge alle på sinde i højere grad. At undgå arbejdsulykker er jo et meget vigtigt samfundsanliggende, lige meget hvilken synsvinkel man ser det fra. Det er selvfølgelig først og fremmest vigtigt menneskeligt og socialt, men det er også vigtigt økonomisk og produktionsmæssigt.

Til min store forundring gav man i udvalget udtryk for usikkerhed over for, hvor mange arbejdsulykker der overhovedet sker i Danmark. Man skulle dog tro, at et folketingsudvalg, der beskæftigede sig med forslag om arbejderbeskyttelseslov, var klar over dette, men lad mig lige igen nævne, at vi her i landet ligger meget højt. Vi har knap 60.000 tilskadekomster årlig, alle med over 3 dages fravær fra arbejdspladsen, og det koster os 600 mill. kr. om året. Bygge- og anlægsvirksomheden har med sine næsten 18 pct. den højeste procent, og som også ministeren nævner i de indledende bemærkninger til lovforslaget, var der netop grund til at se med særlig opmærksomhed på dette område.

Jeg må derfor stille mig meget undrende over for den behandling, som den række ændringsforslag, vi har stillet, har fået; ikke mindst må jeg undre mig over socialdemokratiets holdning, da de af mange socialdemokrater i byggefagene har undergået en meget seriøs og grundig behandling.

Det er ændringsforslag udarbejdet i samarbejde med de bygningshåndværkere i Danmarks to største byer, der har direkte erfaringer med sikkerhedsproblemerne, og det skulle jo nok i et demokrati kunne lade